

Rsum nuper aliquid in Odam primam Venusini vatis commentari nemo, putem, putabit (& præscripsi in illo illico Programmate, quo sequius iudicium amoliri conabar) præter rem fecisse me, quando in illas Odas relapsus sum. "Est quippe in Horatij (*sententia est Antuerpiensium Episcopi Lavini Torrentis*) "Odis & carminis & argumentorum varietas, summa copia & "suavitas, sententiæ graves, argutæ & artificiosissimæ, digressio- "nes opido venustæ, ut facilius sit cuiq; Horatium legere, quàm "laudes ejus persequi. Studiosè & sedulo (*sic pergit Torrentius*) sin- "gula Horatij poëmata lege & perpende: Invenies non disputa- "tiones quidem subtiles, aut ratiocinationum acumina, sed plera- "que omnia, quæ ad rectè, sanctè tranquillè beatèque vivendum "a profano homine proficisci possunt, argutè ac graviter præce- "pta, exemplisque Poëtarum historiarumque & vitæ commu- "nis de copiâ depromtis explicata confirmata ac quasi condita "Hic enim mos, hæc ratio philosophandi unice Horatio placuit, "quo sensu etiam in aureâ illâ ad Lollium epistolâ Homericam Philosophiam Chrysippæ & Crantoreæ præfert. "Quod attinet voculas illas *sanctè, beatè*, non credendum fuerit hominem Episcopum Scripturis sacris aut præferre aut exæquare voluisse Horatium, uti quidem *Pindari insanus amasius Huldricus Zvinglius* fecit; sed intra cancellos profanorum (*quod & ipse addebat*) continendus atque constringendus est scriptorum. Solæ sacræ Scripturæ sunt, quæ præscribunt, ipsis verò à nemine præscribitur, quod ipsum ego quoque meis sexcenties præscripsi.

Devolvor autem ad *Terrarum dominos* (v. 6.) per quos laudatus Autor intelligendos putat non tam ipsos Deos (*πολυθεότητα* Ethnicam nemo eruditorum ignorâssit) quàm *Olympionicas*, juxta Platonem atque Plutarchum, ut etiam *Olympionicarum vita* tanquam *felicissima* in proverbium abierit. *Olympijs enim victisse ma-*
jus